

[J. Oskar Andersen.]

enkelte Punkt, som jeg havde fremsat Ønske om. Jeg takker ogsaa for denne Udtalelse og haaber, at vi i denne Samling kan faa dette Lovforslag igennem paa en saadan Maade, at Loven bliver saa god, som det er muligt, det vil sige: bedre, end Lovforslaget var vedtaget fra Landstingets Side.

Endvidere udtalte den højtærede Minister sig om mine Bemærkninger i Anledning af Ryslinge Valgmenighed og det ejendommelige Forhold, at en Valgmenighed har til Huse i en udenfor Folkekirken staaende Frimenighedskirke. Den højtærede Minister mente, at Valgmenighedsloven kan fortolkes saaledes, da det ikke i den er forbudt, at det Kirkelokale, man har, kan være lejet eller laant. Jeg maa tilstaa, at Fortolkningen forekommer mig at være meget fin juridisk, om jeg saa maa sige, men jeg vil haabe, at den kan holde. Jeg er i og for sig ikke uenig med Ministeren i det Synspunkt, ogsaa det historiske Synspunkt, han anlægger paa Forholdene derovre i Ryslinge. Jeg vil, som sagt, haabe, at denne Fortolkning fra Ministeriets Side kan holde, uden at det faar den Følge, som jeg var ængstelig for, at man saa straks begynder at tale om, at Frimenigheder, der staa udenfor Folkekirken, ogsaa skal kunne gøre Krav paa Gæstfrihed i Retning af Brug af Folkekirkens Bygninger. Det Punkt kom Ministeren jo ikke ind paa, men det er i Virkeligheden Hovedsagen. Jeg er, som sagt, i og for sig ikke misfornøjet med Ministerens Fortolkning, hvis den i øvrigt kan holde, men det maa altsaa Kirkeministeriets Jurister om.

Derimod maa jeg sige, at jeg var mindre tilfreds med de Udtalelser, der kom fra den højtærede Kirkeministers Side om det Lovforslag, som igen vil komme frem i Rigsdagen fra vor Side om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg. Ganske vist endte Ministeren med nogle velvillige Ord om, at han vil stille sig forhandlingsvenligt, naar Lovforslaget kommer, men de forudgaaende Bemærkninger viste jo i en anden Retning. Nu maa jeg sige, at det staa stadig væk for mig som en stor Gaade, at Partiet Venstre, som dog ellers er et Parti, der, naar man stiller Forslag om Udvalgsnedsættelse af en eller anden Art, ikke plejer at modsætte sig det, i dette Tilfælde, hvor der er Tale om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg, som man har dokumenteret Gang efter Gang, der er i høj Grad Trang til, afviser det, idet man henviser til de mulige Følger af en saadan Forhandling i et Ud-

valg, skønt dette efter Lovforslaget aldeles ikke har nogen besluttende Myndighed, ligesom det, der bliver Resultatet af de Forhandlinger, der skal foregaa i det paa-tænkte Udvalg, vil komme her til Rigsdagens Afgørelse.

Man faar unægtelig det Indtryk af de Udtalelser, som stadig kommer fra Venstres Side og fra Regeringens Side, eller som tidligere, naar Lovforslaget har været behandlet, er kommet fra Medlemmernes og Ordførernes Side, at man overfor os Konservative vil bære sig ad her, ligesom man for nylig har gjort ogsaa paa det rent politiske Omraade, og optræde som Barnepiger, idet man nemlig frygter for, at de stakkels Konservative i den Grad skal komme i Kløerne paa disse føle Socialdemokrater — og det var selvfølgelig rædsomt. Det var jo Hovedargumentationen i det, Ministeren sagde. Jeg siger heroverfor: Lad os om det. Det forekommer mig, at det er fuldstændig irrelevant, hvad Ministeren her kommer med af Advarsler, i alt Fald tror jeg ikke, de gør noget Indtryk paa os. Derimod var der Rimelighed for, at man, hvad angaar dette Udvalg, tog Hensyn til de Udtalelser, der er kommet frem fra vor Side og for øvrigt ogsaa fra Socialdemokraternes Side ved Behandlingen, og at man ikke henholder sig til nogle Ord, som er brugt af en Ordfører for Partiet Venstre i Landstinget, og Gang paa Gang kommer med disse Bemærkninger, som ganske simpelt er afvist som urigtige baade af os og af den Mand, som var den højtærede Kirkeministers For-gænger.

Der er nemlig aldeles ikke Tale om, at dette Udvalg skulde betyde et Arbejde for Adskillelsen af Stat og Kirke. Den forrige Kirkeminister erklærede ganske klart, at han var overbevist om, at denne Adskillelse vilde komme en Gang, som den jo er kommet i saa mange andre Lande rundt omkring, men at dette i Øjeblikket ikke foreligger. Og det kan efter min Mening ikke foreligge i Øjeblikket; for en fuldstændig Adskillelse mellem Stat og Kirke vil kræve en Grundlovsændring, og vi ved jo meget vel, at Grundlovsændringer er ikke saadan at løbe til i dette Land. Men derimod sagde den forrige Kirkeminister meget klart og tydeligt, at der jo er Mulighed for, at vi kan komme et Stykke hen ad Vejen med Hensyn til at løse Kirken fra Statens Herredømme og Indflydelse paa de Omraader, hvor der trænges mest til det, og hvor man maa sige, at det er ganske uværdigt, at de vedkommende Spørgsmaal skal behandles herinde i Rigsdagen, som f. Eks. Spørgsmaalet om